

ת"פ 21175/09 - מדינת ישראל נגד בלה גולדנברג, דריה טרנוב

בית משפט השלום בבאר שבע

ו' ניסן תשע"ה
26 ממרץ 2015

ת"פ 21175/09 מדינת ישראל נ' גולדנברג ואח'
תיק חיצוני פלילי 11/00010953/11

לפני כב' השופט רון סולקין	המאשימה
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד	
נגד	הנאשם
1. בלה גולדנברג 2. דריה טרנוב ע"י ב"כ עו"ד	

גמר דין

הנאשומות שלפני נותרות את הדיון בגין העבירות כדלקמן:

א. הנואשת 1 - זיווף בידי עובד ציבור, בניגוד לסעיף 421 מציעא לחוק העונשין, תשל"ז - 1977; שימוש במסמך מזויף, בניגוד לסעיף 420 לאוטו חוק בנסיבות סעיף 418 מציעא; מרמה והפרת אמוןיהם, בניגוד לסעיף 284 לאוטו חוק;

ב. הנואשת 2 - זיווף בידי עובד ציבור, בניגוד לסעיף 421 מציעא ביחד סעיף 34ב' לחוק העונשין, תשל"ז - 1977; שימוש במסמך מזויף, בניגוד לסעיף 420 לאוטו חוק בנסיבות סעיף 418 מציעא.

על פי עובדות כתוב האישום המתווך (ת/1) בהן הודה הנואשות במסגרת הסדר טיעון, בשנת 2008, בעת שהנאשת 1 שימשה כקונסולית לענייני עליה בעיר קישינב, במדינת מולדובה, ולאחר שהנאשת 2 הגישה בשנים שלפני כן בנסיבות עליה ארצתה בהתאם לחוק השבות, וסורבה - קשרו הנואשות קשר ביניהן, במסגרת זיפפה הנואשת 1, באמצעות מזכירה שהיא הייתה בלשכתה ואשר דוברת את השפה הרומנית, תעודהות לידי של אמה של הנואשת 2 אשר הונפקה מאת המרשם האזרחי המולדובי, באופן שיאפשר מתן אישרת עליה לנואשת 2.

הנאשת 2 אכן זכתה לאישרת עליה ואף לאזרחות ישראלית, בעקבות מסמך זה.

צוין כי על פי המפורט בכתב האישום המתווך ת/1, בעקבות הליך הוכחת אבהות שהתנהל בבית המשפט לענייני משפחה בישראל, הבהיר, בסופו של דבר, כי הנואשת 2 הייתה זכאית לעלות ארצה מכח חוק השבות.

עמוד 1

בין הצדדים נקשר הסדר, במסגרת תוקן כתוב האישום. ההסדר לא כלל הסכומות לעניין העונש.

בהתאם להסדר, הופנו הנאשמות לחקירה שירות המבחן למבוגרים. הצדדים הסכימו, כי שירות המבחן יתיחס גם לשאלת הרשעתה של הנאשمة 1 בדיון, אם כי התביעה ציינה, כי עמדתה הינה להרשותה.

הערכת שירות המבחן

בענינה של הנאשمة 1 הוגש תסקير המפרט את נסיבותה האישיות, כבת 39 שנים, ילידת רוסיה, נשואה ואם לשתיים. הנאשمة 2 מועסקת כiom במסגרת הרשות למלחמה בסמים בעיר אשקלון. עלתה לארץ בגיל 13, שירותה שירות צבאי מלא. סיימה לימודי אקדמיים במכלאת אשקלון. הוכשרה כקונסולית על ידי משרד החוץ והשתה בקונסוליה במולדובה במשך שנים. עם חזרתה לארץ, עברה הסבה לעובודה סוציאלית, והתכלה לעובודה, כאמור, ברשות למלחמה בסמים.

הנאשمة 1 הסבירה מעשיה, בתסקולה מחוסר הצדקה שנעשה, להבנתה, עם הנאשمة 2 כאשר סורבו בקשוטיה לעלות ארצها.

שירות המבחן התרשם מהנאשمة 1 כי נטלה האחריות המלאה על מעשיה. ההליך הפלילי מהוות בעבורה חוותה קשה המלווה בבושה ובתחשות אכזבה עצמית. שירות המבחן התרשם, כי המדבר במי שהוא בעל ערכים תקנים ונורמטיביים ומוסר עובדה. קיים סיכוי גדול להמשך הצלחתה במסלול חייה וסבירו נמור להתנהגות עברינית חוזרת.

שירות המבחן המליץ להימנע מהרשעתה של הנאשمة 1 בגין העבירות ולהייבה בעבודות של"צ בהיקף של 300 שעות. עוד המליץ שירות המבחן לחיבב הנאשمة 1 לחתום על התchingות להימנע מעבירה.

تسקיר שירות המבחן בענינה של הנאשمة 2 מפרט את נסיבות חייה, כבת 32, נשואה ואם לשתיים. כiom עבדת כסגנית מנהלת בסופר-מרקット בעיר אשקלון. השתלבת בפעולות ציונית בעיר מולדובה, עוד בהיותה נערה. בשנת 2008 עלתה לארץ. תומכת בהוריה המבוגרים.

שירות המבחן התרשם מהנאשمة 2, כמו שנותلت אחריות על מעשיה, מביעה בשווה לנוכח הסתבכותה. לטענתה, פעולה מתוורת תחשות תסכול וכאב, כתוצאה מסירוב חוזר לבקשתה לעלות לארץ. יחסיו החברות שפיטהה עם הנאשمة 1 הביאו אותה לחשوب כי תוכל להשפיע על גורלה.

שירות המבחן התרשם מהנאשمة 2 כי אינהבעל דפוסים עבריניים. כי המדבר במי שהוא אחראית, בעל כוחות פנימיים, והעבירה אינה משקפת את התנהלותה בדרך כלל.

שירות המבחן המלאץ להשิต על הנאשםת 2 ענישה בדמות צו של"צ, וכן לחייבה לחתום על התcheinות להימנע מעבירה.

ראיות לעונש

התביעה לא הגישה ראיות לעונש בעניין של מי מהנאשומות.

ההגנה הגישה אסופה המלצות ומכתביו הערכה בנוגע לנאשםת 1. כן הוגשו תעוזות על השכלתה האקדמית.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעונה לעונש בכתב.

התביעה מדגישה, את העובדה כי הנאשםת 1 ניצלה את האמון שניתן לה על ידי מדינת ישראל, במסגרת תפקידה הרגיש. חרף כך, שבמסופו של דבר הבהיר, כי הנאשםת 2 זכאית לעלות ארצה מכוחו של חוק השבות, הרי הדבר לא היה ברור לנשומות בזמן אמרת התביעה הדגישה פוטנציאל הנזק, לרבות הנזק הכלכלי, שעלול היה להיגרם למדינה כתוצאה מעלייתו ארצה של מי שאינו עומד בתנאים הנדרשים, ומתן זכויות במסגרת סל קליטה למי שאינו ראוי להן.

התביעה טוענת, כי העבירות שביצעה הנאשםת 1 אינן אפשרות להימנע מהרשעתה, וכי על בית המשפט להעביר מסר מתאים להרתעת נשמים בכך. התביעה עותרת להשיט על הנאשםת 1 עונש מאסר לRICTO בפועל בתחום שינווע בין 6 ל-24 חודשים.

על הנאשםת 2, עותרת התביעה להשיט עונש מאסר בפועל בתחום שינווע בין 3 ל-18 חודשים מאסר בפועל.

ההגנה מבקשת לקבל המלצות הتفسרים שהוגשו בעניין של הנשומות. ההגנה מדגישה, את החיסכון בזמן השיפוטי כתוצאה מהודאותן של הנשומות באשמה; את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות. ההגנה מבקשת להימנע מפגעה בעתידן של הנשומות. ההגנה מסרה, כי מסכימה גם להטלת צו של"צ בהיקף רחב יותר מאשר שהומלץ על ידי שירות המבחן לגבי כל אחת מהנאשומות וכן מסכימה כי יושטו על הנאשםת 1 הוצאות משפט לטובות המדינה, במקרה שתתאפשר בקשר ההגנה לבטל הרשותה.

בדברן האחרון, נטו הנשומות אחריות על מעשיהן, הביעו חרטה וביקשו להימנע מלפגוע בעתידן.

העבירות שביצעו הנאשמות חמורות.

משנה חומרה נודעת למעשה של הנאשمة 1, אשר בהיותה עובדת ציבור בכירה, ולמעשה - נציגתת של המדינה בחו"ז - ניתנת בה רמת אמון גבוהה.

מעשה של הנאשمة 1 חותרים תחת אמון זה, ומעידים על היעדר הפנמה של הנורמות המצופות מעובד ציבור.

מעשים כאלה פוגעים באמון הציבור ומהווים פתח לשחיתות שלטונית אל ממש, העוללה גם לפגוע בדימוייה של המדינה, כלפי פנים וככלפי חוץ, וזאת משהעבירות בוצעו דווקא בתחום המצוי במדינה זרה, ומשיק פועלתו לאזרחותה של אותה מדינה.

לענין חשיבות השמירה על אמון הציבור ברשות השלטון, ראו בג"ץ 6163/92 **אייזנברג נגד שר הבינוי והשיכון**, פ"ד מ"ז (2):229

אמון הציבור ברשות השלטון הוא מנכסיה החשובים של הרשות השלטונית, ושל המדינה. כאשר הציבור מאבד את אמוןו ברשות השלטון, הוא מאבד את אמוןו באמנה החברתית המשמשת בסיס לחים משותפים. יש ליתן משקל נכבד לשיקולים הבאים לקיים, לשמר ולפתח את תחומי הציבור, כי משרותיו אינם אדוני וכי הם עושים את מלאכתם למען הציבור, מתוך יושר וניקיון כפיים.

עוד ראו ת"פ (ת"א) 40138/08 **מדינת ישראל נ' אברהם הירשzon** (פורסם במאגרים):

עובד ציבור כשם כן הם. הם משרותו של הציבור; הם מראית פניו הצדק. אמון הציבור נתון להם ואינטרס הציבור אמרור לשמש נר לרגילים..." (דבריו של השופט ס' ג'ובראן בע"פ 6916/06 אטיאס נ' מדינת ישראל (לא פורסם)).

בית המשפט מקבל את מתחם הענישה שהוצע על ידי התביעה בנוגע למשעים אלה, קרי: מסר בפועל שינוי בין 6 ל-24 חודשים בגין לנאשمت 1, שהיא עובדת הציבור, ומاسر בפועל שינוי בין 3 חודשים ל-18 חודשים בגין לנאשמת 2. זאת, לאחר שנקבע לא פעם בפסקת בית המשפט העליון, כי עבירות מסווג זה, ביחס למבצעות על ידי עובדי הציבור, מחייבות ענישה ממשוערת, בדמות מסר בפועל במישור המעשה.

ראו ע"פ **8430/11 מדינת ישראל נ' קראשי** (פורסם במאגרים):

"ההגנה על טוהר השירות הציבורי וקיומו של מגנון ציבורי שיזכה לאמון הציבור, הוא אחד מהמאבקים החשובים של החברה הישראלית כiom. כדי להתמודד עם נגע זה ולהרתו את הרבים- כר נפסק- לא די עוד במלל ודברי כיבושן, והגעה העת לעשות מעשה, על ידי הצגתו של-tag מחיר גבוה מזה שהוא נוהג בעבר לצידן של הערים בתחום"

עוד ראו ע"פ 8594/07 ראייף חמוד נ' מדינת ישראל, תק - על 2008 (3) :1714

"באשר לערעור כנגד העונש - המערער הוא עובד ציבור שחתא בעבירות שעלה חומרתן ופגיעתן בתדמיתו של השירות הציבורי, אין צורך להזכיר מיללים. הוא מעלה באמון שניית בו, ומשתפס בקהלתו החל מפריח האשמה לכל עבר. המערער כשל בתחום בו רואה המנהל הציבורי את נשמת אפו - ניקיון כפיים, ועל כן מעלה באמון שניית בו הייתה חיבת זכות בענישה קשה ...".

גם הזמן שהליך אינו מהווע מחסום בפני העונשתן של הנאשנות, בידוע שהקירותן של עבירות מסווג זה אורך זמן רב.

ראו ע"פ 364/76 גוזל נ' מדינת ישראל, פ"ד ל"א(2) 405, שם נקבע כבר לפני שנים רבות:

"... עובדי הציבור אשר מעלו בתפקידם: אחת דינם למסר, והוא אשר יהא הזמן שהליך מאז ביצוע עבירותיהם. הם חייבים במאסר, לא מפני שמהבחןיות האישיות שלהם ראוים הם למסר, אלא אף על פי שמחיכוןיהם האישיות أولין ראויים למסר. השמירה על טוהר המידות בשירות הציבור מחייבת הטלת מאסר, למען ישמעו וידעו שהו אשר היו הנسبות האישיות והמקלות שבמקרה פלוני, שום עובד ציבור המועל בתפקידו אינם יוצא בעונש קל מזה".

עוד ראו ניתוח מצחה של מתחם הענישה בעבירות מסווג זה, בקשר דין של חברי כב' השופט י. טורס, ת.פ. 11-11-26098 צארניאק נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים). גם שהרף התחרון שנקבע למתחם שם גבוה מהרף, במקרה דין, הרי שם מדובר היה בנאשם שנטפס בזיווף מסמכים בשלוש פעמים שונות, ולא למי שנטפס פעם אחת, כמו במקרה דין.

קביעת הענישה הספציפית, במסגרת המתחם, נעוצת בהיקף מעשי היזוף והמרמה שבוצעו; במשמעותם של המעשים ובסדרתיותם; במידת הנזק שנגרם; במידת התחרום בביצוען של העבירות; בעברו של הנאשם ובנסיבותיו האישיות.

במקרה דין, מדובר, אמן, בעבירות שפטנציאל הנזק שלtan לציבור הינו גבוה, ושיקול זה מטה הCPF לכיוון החמרה עם הנאשנות. מאידך, נתפסו הנאשנות במקרה חד פעמי, הנוגע לעונינה של משפחה אחת, אשר, בסופה של דבר, הוכרה זואותה לעליה בהתאם לחוק השבות. הנאשנות שתיהן ניהלו, עד כה, חייהן על הצד הנורמטיבי וזאת הן לפני המקרה נושא כתוב האישום והן לאחריו. כל אלה מצביעים לכיוון הקלה במסגרת מתחם הענישה.

יחד עם זאת, אין בית המשפט נכוון לקבל את עתירת ההגנה הנסמכת על המלצה שירות המבחן. המלצה זו משקפת שיקולי טובותן של הנאשומות האישית בלבד וחורגת ממתחם הענישה. חריגה ממתחם הענישה אפשרית, בהתאם להוראות המחוקק, רק מטעמי שיקום. בעניין של מי מהנאשומות לא הוצאה תכנית טיפול כלשהי מטעם שירות המבחן, אשר לא מצא כי הן נזקקות לשיקום. שיקום אינו בבחינת מילת קסם המאפשרת חריגה ממתחם הענישה בכל עת, אלא עליו להיות נשمر על מצוקה מיוחדת, התמכרות, או נסיבות חריגות המצדיקות התחשבות בעברין, וכן מגובה בתכנית טיפול שיקומית מתאימה.

נסיבות חריגות כאלה אינן קיימות בענין של הנשומות, אשר ביצעו העבירות בשום שכל, לאחר תכנון מראש ולא בעקבות מצוקה חריגה כלשהי.

בנסיבות אלה, על הנאשומות לחתם הדין על מעשייה.

מאותה סיבה, אין בית המשפט נכון לשקל ביטול הרשעה בגין לנאימת 1, וההיפך הוא הנכון - ראוי כי מעסיקיה במסגרת השירות הציבורי, יהיו מודעים להסתבכותה ולכשל הערכי הבסיסי שהפגינה.

מתן האפשרות לרצות המאסר בדרך של עבודות שירות מהוות, כשלעצמם, התחשבות של ממש בנסיבות.

סוף דבר, גוזר בית המשפט על כל אחת מהנאשומות עונשים כדלקמן:

- א. על הנאשמה 1 - 6 חודשים מאסר בפועל;

ב. על הנאשמה 2 - 3 חודשים מאסר בפועל;

ג. על כל אחת מהנאשומות - 6 חודשים מאסר על תנאי שלא תעבורנה עבירה בגיןוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י"א, י"ד;

ד. כל אחת מהנאשומות תשלם קנס בסך 10,000 ל"נ או 120 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם עד ליום 01.09.2015.

בית המשפט יקבע מועד למתו גור דין משפט לאחר קבלת חוות דעת המומונה על עדות השירות.

ניתנה היום, ו' ניסן תשע"ה, 26 ממרץ 2015, בהעדר הצדדים.